

ALSÓ-LENDVAI HIRADÓ

Előfizetési ára: 4 Ft
 Feltétlenül: 2 Ft
 Szegélyes: 1 Ft
 Helyi száma: 121

Feladvák szerkesztő, felelős kiadója és kiadója:

ANDOR PÁL.

MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP.

Szerkesztőség és hirdetésosztály:
 Főújság: 121
 Hirdetéseket átvesszőzve: 121
 Kézírtok: 121

Uj év.

Pusztán csak új-év vagy egyuttal a XIX. század utolsó vagy a XX. század első éve? — ki tudja azt megmondani!

Legyen bár egy vagy másik, — az mit sem változtat azon, hogy az erkölcsi és anyagi élet művelés-neve és tárgya most is csak úgy kezdődik, fejlődik és öröklik meg, mint eddig, mint örökölteni fogva örök időkig.

Nem a naptárhoz alkalmazkodik a mindenség, hanem ehhez kell az idők alkalmazkodni, mert az élet fogalmát csak az emberi fogyaktékák lerontott meg magának, mikor az események egymásutánját szemlélte.

Az események mit sem tudnak időről, mint jelen, jövőről, századvégről, századelejáról!

Igaz, hogy száz év elég idő arra, hogy a tudomány, a művészet s a nemzetek életében az irányok az izlés megváltozassanak, de hogy ezek összefüggésben volnának a táptári század első és utolsó évevel s a köztük elmuló híval, azt csak a feltételek állíthatja könyvelni szempontból.

Ezért állítjuk, hogy teljesen leegyeztelt dolgot az, valjon a XIX. századnak kapuzársához vagy a XX. század kapunyitásához van most szűznapunk!

Szavalyg! — Valjon nem-e következő századba is — valjon felel megnyilatkozásainak perverzitása, a szeszesszós s a

moral insanity uradma akkor is, ha a jelen idő nem volna egyuttal a század vege?!

Valjon a renaissance-ek nem-e akkor és így kellett bekövetkeznie az emberi telek munkásságának minden terén, a mikor és a mint az tényleg bekövetkezett? S mitó befolyást gyakorolt erre az új századok kezdete?

A feltalálások kora felváltotta a felfedezések korát, az idealizmust a realizmus: — a tudomány és művészet kinevelve a szellemi-örökös ajándékozták meg az emberiséget s a mi szük körök birtokában volt, az új nár a művelt világ egyetemének tulajdona.

Eszméket, melyeket nagy agrók vételek a világ piacára hoz, epigonok külföldi időkben másoktól fogták fel; majd eztis majd mindolukra helyezték svét, nék szempontokból és más-más világításban láttak azokat!

Igenis ilyen átalakulások történtek és rövidke-hosszabb korszakoknak jellegét kölcsönöztek s ezen megkülönböztetéseknek van alapjuk, de a századokkal szemben azonban nincsenek!

Korszakok jelzik a múltból a jövő felé, a jövővel való harczát, de nem századok!

Itt a XIX. század, mely verben született, ifjkorát a szentimentalizmus, a romantika jellemzi, férfikorát az alkotmányos harczok és az iparszűz bekünya, szolgálatban láta magát, aztán a vas és villamoság, az anyagiság ponderál s tisztá velel, ha a

század utolsó hetidegében a szentimentális, az elv- és meggyőződés hiánya, a szellemi, erkölcsi és művelés feljes anarchia nyomta lea megvalyozó belvege?

Telhat mi alapon jellemezzük egységesen mint századot a XIX. századot, mely naplarszerű 100 év a legjelentesebb irányokat egyuttal?

A romantika, az alkotmányosság, az ipar, a természettudományok s a szentimentális korszakait joggal megkülönböztethetjük benne!

Hogy a parlamentarizmus, jätimizmus, a művészetek, a közzélet listatásaga s a jellem az elhaló századok egyuttal halóban vannak, — az a sorsnak ödötes szeszelye és hogy semmi más, mint ez, azt mi sem bizonyítja jobban, mint az, hogy sem 1900, január 1-től, sem 1901, január 1-től ennek az állapotnak javulását nem várja senki!

Sajnos, nincs kilátás arra, hogy színt, hangulatot, megelet nyerjen jelen korunk s csak nagy optimizmus mellett vonhatjuk ezért felelősségre a köponyegnek szűkség esetében előirányozott „korszalmé”-et, — a bünakat!

Nagy eseményeknek, végezes válságoknak kell bekövetkeznie, hogy újjaszűsözök az emberi telek!

Ezt igenis egy jövő korszakot várjuk: adja Isten, hogy az a korszak még a XX. századba essék! Ily értelemben üdvözöljük az új évet, mely ha többel nem, de 365 nappal bizonyára közelebb hoz minket a varva vart lelki renaissance-hoz! **A. P.**

TÁRCSA.

Az év krónikája.

Ujbol letint egy év — hiába!
 Egy evvel venekib vagyunk:
 Egy redvel több homlokunkon,
 Egy szallal öszobb tan hajunk,
 S mig emleket gyötört szivünk
 Csak halaványan örzi meg,
 Befelozszik a mult ködibe
 Ez ev is, mint a többie.

Tavasz a nyarral, ősz a téllel
 Gyors változathat tűnik el —
 És valamennyit ellegi majd
 Egy fuon, ködszeru lepel,
 S mi emlékünken megmarad meg
 Az bizony szörnyömmü keves —
 S csak egy tünk föl, mint az alam,
 Amelyből jó az ebredes.

Emlékből a szép tavasznak
 Egy virág meg a volna tan —
 Oh, egyszer ez is illatos vol,
 An fonyadt most és halavány . . .
 . . . Valamikor egy ringo keblen
 Talalt életet és halált —

S hogy ellankadt a nyár hevetöl,
 Illata, színe messze szállt.

A nyár . . . a nyár — oh, mit hagyott itt?
 . . . Tikkasztó szomjot ott belül,
 Amelynek forro, gyötör kinja
 Hiába várjuk, hogy leül,
 Tikkasztó szomjait, mely meglöt tán
 Vagy rünesedő sorozást tegedél, —
 Mia orcheteni nincsen modol,
 Mit kiöltani nem lehet.

S az év örökül után egy ket
 Elsürgött lombot hagyta itt,
 Amelyvel esodban eltemette
 A lelek bívás amla
 S emlékünöl a mélt ózenek
 Mi vissza maradt parlagon:
 A remény hervadt lombjából
 Egy összetakóit sribólom.

A téltől pedig mitse várjunk,
 Hisz sok jót amgyor sem iger —
 S mindössze is, amit meg adhat:
 Az almodat behitno der . . .
 Ez ezed az év krónikája
 Lezartul szepen, esedősen
 S az emlékek mint lágy fuvalmak
 Simulnak át a fejleken

Ujbol letint egy év — hiába!
 Egy evvel venekib vagyunk:
 Egy redvel több homlokunkon,
 Egy szallal öszobb tan hajunk,
 S mig emleket gyötört szivünk
 Csak halaványan örzi meg,
 Befelozszik a mult ködibe
 Ez ev is, mint a többie!

Pakots Jozsef.

A prinzipális házasodlik.

— Az „Alsó-Lendvai Híradó” szereti társazja —

A prinzipalisom ügyvéd, 28 éves, szöke haja, szöke büszszi, borváltt arezu ur ember. Veggzett födles urhoz, kezdő fiskálishoz illoen, rövid kabátban jár, az orvát esztőlje, multató-ujjait gyemantoss gyűrű, lábait lakoztje díszit.
 Póréi? Hiszen ha volnának póréi!
 Deleltit az atlak parkanyira könyökölve, kitekint az ut zara, a nyúsgo embersoknyakra s faldalmas sohajtasok között dozi Madach eskümonjanak szavait:
 „Add uram, hogy kevesebb legyen az eszkimó es több a foka!”
 De mikor hallgatta meg az ur a fiskálisok kereset?
 S ha megpedesd a langraz ebredje hív szava, a prinzipalisom arczara baruzdakt szant a gond,

DISZLEVELPAPIROK kártyapapírok, csinos festett-, fa- és papír-casettában. Emlékönyvek, Jegyzet- és egyéb könyvecskék, Kottás- és képes levelezőlapok (vidéki megrendelésnél 15 drb portómentesen küldetik) **dús választékban kaphatók**

Balkányi Ernő papirkereskedésében, Alsó-Lendván.

ELŐFIZETÉSI FELHÍVÁS!

Kölsönkönyvtár

megnyilt.

Előfizetésidíj egy hóra

50 kr.

Balkányi Ernő papirkereskedésében

Alsó-Lendván.